

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/46/2022
Identifikačné číslo spisu: 1116206670
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:1116206670.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ Ing. M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, N., 2/ Ing. L. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, N., obaja zast. Mgr. Lena Pištová, advokátka, so sídlom Račianska 66, Bratislava, proti žalovanej: Mgr. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, W. G., zast. Advokátska kancelária - JUDr. Alexandra Skybová, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 51, Bratislava, o zaplatenie 63 600 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. apríla 2021, č.k. 4Co/13/2020-267, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobcovia 1/ a 2 majú proti žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom zo dňa 28. apríla 2021, č.k. 4Co/13/2020-267 Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudok Okresného súdu Bratislava (ďalej ako „súd prvej inštancie“) zo dňa 12. apríla 2019, č.k. 17C/29/2016-199 v napadnutej vyhovujúcej časti a v napadnutej závislej časti o trovách konania potvrdil a žalobcom 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

2. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobcovia uniesli dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní reálneho odovzdania peňazí do dispozície žalovanej, ktoré si nárokovali prostredníctvom podanej žaloby spolu s príslušenstvom. V zmysle § 657 Občianskeho zákonníka bola vec posúdená ako pôžička, ktorá bola žalovanej poskytnutá na jej účet vo výške 58.600 eur a v hotovosti vo výške 5.000 eur. Na základe vykonaného dokazovania sa krajský súd nestotožnil s argumentáciou žalovanej, že ako prostredník prijala plnenie pre svedka H. N..

3. Odvolací súd neprihliadal na výpoveď svedka H. N., nakoľko bola vnútorne úplne rozporuplná a nekonzistentná, svedčiaca raz v prospech argumentácie žalobcov 1/ a 2/ a raz zase v prospech

procesnej obrany žalovanej a vyhodnotil ju ako výpoveď s veľmi nízkou, takmer nulovou hodnotou. Jeho čestné prehlásenie zo dňa 02.05.2016 považoval ako účelové a nevierohodné. Existenciu v ňom deklarovaných skutočností by museli potvrdiť aj podpisy žalobcov 1/ a 2/, ako zainteresované strany právneho vzťahu. Čestné prehlásenie vypracovala iba žalovaná a svedok jeho súhlas s ním nepotvrdil. Poznámky „U. pozicka“ resp. „U.“ považoval krajský súd za spôsob, akým si žalobcovia 1/ a 2/ evidovali prevod peňažných prostriedkov na účet žalovanej, a teda slúžili iba pre ich vlastnú a súkromnú orientáciu. Podľa názoru odvolacieho súdu je z obsahu e-mailovej komunikácie medzi stranami sporu zrejmé, že žalovaná si bola vedomá svojej povinnosti vrátiť žalobcom 1/ a 2/ poskytnuté peňažné prostriedky a účelovo sa snažila tejto povinnosti zbaviť argumentovaním, že v skutočnosti nešlo o pôžičku pre ňu, ale pre svedka H. N., ktorému hneď po príchode peňazí na jej účet tieto odovzdala.

4. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzovala z 421 ods. 1 písm. b) CSP.

5. Dovolateľka namietala uzatvorenie zmluvy o pôžičke medzi ňou a žalobcami 1/ a 2/, pričom finančné prostriedky boli určené pre Ľubomíra Beniana a jej účet slúžil iba ako platobné miesto na prevod pôžičky, keďže mal svedok toho času vlastný účet zablokovaný. Podľa jej názoru súdy oboch stupňov založili existenciu pôžičky iba na preukázanie odovzdania finančných prostriedkov žalobcom 1/ a 2/ žalovanej, pričom nedošlo k preukázaniu existenciu ústnej dohody o pôžičke. E-mailové správy sú podľa nej bez akejkoľvek dôkaznej hodnoty a preukazujú len existenciu pôžičky vo výške 5.000 eur poskytnutie zvyšných finančných prostriedkov určených pre H. N.. Tieto skutočnosti potvrdil svedok vo svojej výpovedi, ako aj čestným prehlásením.

6. Preto navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, vec mu vrátil na ďalšie konanie alternatívne súdu prvej inštancie.

7. Žalobcovia 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení navrhli, aby súd dovolanie odmietol, nakoľko v dovolaní absentuje, v akom rozsahu sa rozhodnutie odvolacieho súdu napáda a v akom rozsahu sa považuje za nesprávne. Žalobkyňa odkazuje len na tvrdenia, ktoré si uplatnila už v odvolacom konaní. Rozsudok odvolacieho súdu považujú za správny, pričom odôvodnenie obsahuje podrobné vyhodnotenie podstatných náležitostí. Po odovzdaní finančných prostriedkov žalovanej, mohla s nimi voľne nakladať vrátane ich prevodu inej osobe. Žalovanou uvádzané tvrdenia považujú za zmätočné a irelevantné vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania a odôvodnenia rozsudku, ktorý sa s týmito námietkami už vysporiadal v dostatočnej miere.

8. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Uvedený procesný postup z ústavnoprávneho hľadiska považuje za udržateľný aj Ústavný súd Slovenskej republiky (m. m. IV. ÚS 158/2022, IV. ÚS 442/2022).

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej treba odmietnuť podľa § 447 písm. f) CSP. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia odvolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

10. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

11. Samotné polemizovanie dovolateľky s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky,

významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

12. Ako už bolo uvedené, z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP vyplýva, že otázkou relevantnou pre prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia môže byť len otázka právna (hmotnoprávna alebo procesnoprávna, ktorej vyriešenie viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu) a nie otázka skutková. Riešenie skutkovej otázky (quaestio facti) je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania; to znamená, že pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo obsahuje určitá listina, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec a pod. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení (to znamená až po vyriešení skutkových otázok) prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad. Ak v dovolaní vymedzená otázka - ktorú má podľa dovolateľa posudzovať vo svojom rozhodnutí dovolací súd - nie je právnou otázkou, ale predstavuje skutkovú otázku, nie je splnená zákonná podmienka prípustnosti dovolania uvedená v ustanovení § 421 ods. 1 CSP a takúto otázku nie je dovolací súd oprávnený vo svojom rozhodnutí riešiť (3Cdo/218/2017, 3Cdo/27/2019, 4Cdo/172/2017, 4Cdo/148/2018, 8Cdo/144/2018, 9Cdo/73/2021).

13. Po preskúmaní spisu bolo zistené, že žalovanou uplatnené námietky sa vzťahujú len k nesprávnemu ustáleniu skutku, ktorým sa dovolací súd v rámci dovolacieho konania ani uplatneného dovolacieho dôvodu § 421 ods. 1 písm. b) nezaobrá.

14. Odhliadnuc od toho, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje odôvodnenie okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu za dostatočne odôvodnené. Z odôvodnenia je zrejmé, ako došli súdy oboch inštancií k ustáleniu skutkového stavu, akým spôsobom vyhodnotili dôkazy a ich hodnovernosť a súčasne sa vysporiadali aj s námietkami žalovanej.

15. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Skutok ustálený súdom prvej a druhej inštancie bol správne právne posúdený ako zmluva o pôžičke na základe ústnej dohody. Na jej základe sa žalobcovia oprávnene domáhali vrátenia požičaných peňazí.

17. S poukazom na vyššie uvedené, dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP nie je daný.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku žalobcu na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.